

Szilasi Ildikó

Magyar vízügyi projekt Etiópiában

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma 2007-ben hirdetett pályázatot az etiópiai Kobo-Girana völgyben található, 2500 lakosú Abuware falu vízellátására, három kút fűrésására valamint 30 hektárnyi területen csöpögtetőrendszer kiépítésére. A pályázatot a Vízkutató és fúró ZRT nyerte el (www.vikuv.hu).

A projekthez 15%-os önrésszel a hozzájáruló kivitelező cég vezetője Bitay Endre és az etióp vízügyi miniszter 2007 júliusában írták alá a szerződést a tizenkét hónap időtartamú beruházás lebonyolítására. A projekt első szakaszában, 2007 őszén tíz etióp vízügyi szakembernek tartottak továbbképzést Magyarországon szennyvízkezelés, öntözés, vízellátás témakörben. Mindeközben megtörtént a kutak, valamint az öntöző- és vízellátó rendszer tervezése.

2008 február elején két konténernyi felszerelés indult útnak egy hajó fedélzetén Etiópia felé. A

szállítmány hetekig vesztegelt Dzsibutiban, a tervezetnél jóval később, csak április végén érkezett meg Etiópiába, minek következtében a megvalósítás előre tervezett ütemterve is módosult. A konténerek kiérkezésével egy időben a VIKUV Zrt. munkatársai is a helyszínre utaztak, az Addisz-Abebától 567 km-re lévő Abuware faluba, ahol helyi segéd munkát alkalmazva, három hét alatt megépítették a település vízellátó rendszerét.

A három kút fúrásával idén szeptemberben tovább folytatódott a beruházás, melyet jelentősen hátráltat a falu nehézkes megközelíthetősége. Az Addisz Abeba és Abuware közötti út igen rossz állapotú, annak ellenére, hogy a 200 km-nyi szakasz felújítása európai uniós támogatással már megtörtént. Bár a falu messze van az etióp fővárostól, kedvező adottságokkal rendelkezik. 80-120 méter mély kutak lefúrásával jelentős vízkincset taroló rétegek érhetőek el. A kútfúráshoz, az öntözéshez és a vízmű üzemeltetéséhez szükséges energia biztosítása azonban nehézségekbe ütközik, hiszen ehhez gázolajjal működő áramfejlesztőre van szükség.

A projekt kivitelezőinek elmondása szerint hihetetlen nagy eredmény máris tudni, hogy míg a helyiek

eddig évente egyszer, az öntözőrendszer megépítése után akár háromszor is képesek lesznek aratni. További perspektívát mutat, hogy két éven belül befejeződik a Kobot Addisz Abebával összekötő útszakasz, így a terményeket egy nap alatt el lehet majd juttatni az öt-hat milliós piacot jelentő fővárosba.

Az is élénken érzékelhető a területen, hogy gombamód szaporodnak a falvak és növekszik a településeket alkotó lakosság száma arrafelé, amerre a kutak épülnek. A vízellátás óriási problémát jelent a területen. Korábban másfél kilométert kellett gyalogolni egy kis vízért, a környéken élők kiapadt folyómedrekből mertek vizet, mostak, mosdottak. 2008 májusától viszont Abuware három pontján avattak fel és nyitottak meg csapokat a magyar projekt részeként. A lakosok természetesen táncal és énekkel ünnepelték a vízrendszer kiépülését, amely új perspektívákat hoz életükbe.

A cikket Szilasi Ildikó készítette Dudás Györggyel, az etióp vízügyi projekt menedzserével folytatott telefonos interjú alapján. A képeket a VIKUV Zrt. bocsátotta rendelkezésre.

Dudás György a Vikuv Zrt. munkatársa, az etiópiai vízügyi projekt koordinátora.

Az AHEAD Global Kht. keretei között működő AHEAD Africa magyar vállalatok érdekszövetsége.

Az Ahead Africa célja a Magyarország és Afrika közötti kereskedelmi-gazdasági kapcsolatok fejlesztése. Tudatában van ugyanakkor a politikai, kulturális-tudományos és civil kapcsolatok fontosságának is. Ennek megfelelően üdvözlí és lehetőségeihez mérten támogatja a fontos szerepet betöltő és nagy múltra visszatekintő magyar Afrika-kutatás megerősödését.

Nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező tagvállalatai elsősorban az alábbi területeken keresik az együttműködést afrikai partnereikkel:

- Építőipar,
- Mezőgazdaság,
- Információ-technológia,
- Egészségügy,
- Élelmiszeripar,
- Energetika,
- Vízgazdálkodás.

További információért, kérjük, keressen minket!

foto: Kalmár Lajos

Rontó Róbert

A magyar menekültügy rövid története, valamint az előintegrációs feladatokat ellátó állomás fő feladatai

A rendszerváltásunkhajnalán, 1988-ban a magyar menekültügy történetében egy minőségileg új korszak kezdődött. Az országba áramló, főleg romániai magyar nemzetiségű menekültek indították el azt a folyamatot, melynek következtében Magyarország csatlakozott a Genfi Konvencióhoz.

1989 júniusában született meg a 64/1989. (VI. 30.) MT rendelet a menekülteket befogadó állomásokról. A rendelet szerint az állomás feladata, hogy a menedéket kérő nem magyar állampolgárok számára ideiglenes ellátást és elhelyezést nyújtson. A magyarországi beilleszkedésükhöz adja meg a legszükségesebb anyagi és más támogatást, tájékoztatást, ennek érdekében működjön együtt a karitatív szervezetekkel. E feladatok ellátását az ekkor létrehozott Menekültügyi Hivatal szervezte meg és felügyelte. Befogadó állomás jött létre Békéscsabán, Bicskén és Hajdúszoboszlón.

A romániai események még be sem fejeződtek, amikor kitört a délszláv válság. A polgárháború következtében 1991-ben Horvátországból és a Vajdaságból érkeztek menekültek. A befogadó állomások eddig a kelet-nyugat mozgásvonalat követték, most azonban a délről érkezett hullám számára újabb állomásokat kellett megnyitni, az ellátó rendszert átszervezni. Számos, kisebb-nagyobb, ideiglenes szállást hoztak létre, közöttük a nagyatádi volt a legnagyobb. Ezekben az években közel 100000 menekült tartózkodott Magyarországon.

1995-ben megnyitotta kapuit a debreceni Menekülteket Befogadó Állomás, ezzel egy időben a hajdúszoboszlói állomás a magyar menekültügy emlékévé vált.

A magyar menekültügyben új fejleményt jelentett, hogy 1996 végétől a bicskei befogadó állomáson nem európai menedékkérőket helyeztek el. A menedékjogi eljárást továbbra sem a magyar menekültügyi hatóságok folytatták, hanem az ENSZ Főbiztosságának Budapesti Képviselete. Viszont a tény, hogy bekerültek a magyar menekültügyi ellátórendszerbe, előrevetítette a jövőben várható eseményeket.

1997-ben Magyarország még nem rendelkezett önálló törvénnyel, amely átfogóan tartalmazta volna a menedékjogi eljárást, a menekültek jogait, ellátási formáit. E kérdéseket kormányrendeletek, vagy miniszteri rendeletek körvonalazták. Egyre inkább szükségesszerű volt a törvény megalkotása, így 1997 decemberében fogadta el az Országgyűlés az 1997. évi CXXXIX. törvényt a menedékjogról, amely 1998. március 1-jén lépett hatályba. A törvény eltörölte a területi korlátozást, a továbbiakban a magyar menekültügyi hatóságok bírálták el a nem európaiak menedékjogi kérelmeit is. Az ellátások pontosítása érdekében 1998-ban kiadták a 25/1998.

(II. 18.) Kormányrendeletet, mely részletezte az ellátási formákat és a jogosultságokat.

A kormány az egységes migrációs szervezet kialakításának első fázisaként a 162/1999. (XI. 19.) Kormányrendelettel, önálló központi hivatalként, 2000. január 1-jei hatállyal, létrehozta a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalát, majd ugyanezen kormányrendelet módosításával, 2002. január 1-jei hatállyal, megszervezte a központi hivatal területi szerveit, a regionálisan szervezett igazgatóságokat.

Az uniós csatlakozásnak, valamint a jogharmonizációs követelményeknek megfelelően 2007-ben létrejött a LXXX. Tv. a Menedékjogról és annak végrehajtásáról szóló 301/2007. (XI.9.) Kormányrendelet.

E törvénynek megfelelően, 2008. január 1-től létrejött a három befogadó állomás szakosodása: Békéscsaba az ún. előszűrő állomás, ahol menedékjogi szempontból elvégzik a releváns előszűrést (kérelem megalapozottságát, más tagállamban volt-e kérelme, valamint az egészségügyi vizsgálatokat). Az előszűrésen túljutottak számára az érdemi eljárás (a kérelem alapos kivizsgálása) a debreceni Befogadó Állomáson történik. Debrecenből az elismert menekültek, oltalmazottak a bicskei Befogadó Állomásra érkeznek, ahol előintegrációs programokon vesznek részt.

Az elismert menekültek, oltalmazottak maximum 12 hónapig tartózkodhatnak a bicskei Befogadó Állomáson. Ez idő alatt intenzív magyar nyelvi képzésen vesznek részt, valamint beilleszkedésüket elősegítő foglalkozásokon. A foglalkozások célja, hogy kiköltözésüket követően minél sikeresebben és önállóan folytathassák beilleszkedésüket. Tájékoztatót kapnak a magyar munkaerőpiaci, lakáspolitikai lehetőségekről, az oktatásról, egészségügyi ellátásról, az önkormányzati

rendszeréről, ügyeiket, mely hivatásokban intézhetik, a magyar jövedelmi viszonyokról, háztartásokról, stb. Az itt dolgozó szociális munkások segítenek a munkahelyek, albérletek felkutatásában, segítik az első lépéseket, valamint asszisztálnak az elismert menekülteket, oltalmazottakat megillető jogok érvényesítéséhez.

A gyermekek számára mihamarabb igyekeznek megtalálni a megfelelő oktatási intézményt, ahol a magyar nyelvet minél gyorsabban elsajátíthatják, tökéletesíthetik, és beintegrálódhatnak a magyar oktatási rendszerbe.

A bicskei Befogadó Állomás 1989-ben először a város Telepnek nevezett részén működött, jelenlegi helyére 1990 tavaszán költözött. Ez volt az az év, amikor az első Európán kívüli kérelmezők érkeztek, zömében Szomáliából, Mozambikból és Zimbabwéből. A földrajzi korlátozás eltörlésével kezdeti időszakban nagyobb csoportok érkeztek Libériából, Afganisztánból, Sierra Leonéból stb. A bicskei Befogadó Állomás gyakran volt célállomása az Afrikából érkezett menedékkérőknek, volt időszak, amikor a Nigériából érkezett csoportja volt a legnagyobb az állomáson. Napjainkban is, az elismert menekültek zömét a Szomáliából elszármazottak alkotják.

A bicskei Befogadó Állomáson belül működik az ún. kísértő nélküli kiskorúak otthona is. Sajnos nem ritka jelenség, hogy fiatalok (általában 16-18 évesek) egyedül érkeznek az országba, az otthon számukra nyújt védelmet és biztonságot, napi 24 órás felügyelet mellett. Az ő esetükben is a cél a magyar oktatási rendszerbe történő beillesztés, illetve, hogy a magyar gyermekvédelmi törvénynek, valamint a nemzetközi gyermekvédelmi egyezményeknek megfelelően hozzájussanak mindazokhoz a jogokhoz, melyek e csoportot megilletik.